

No. 40921

**Latvia
and
Russian Federation**

Agreement between the Government of the Republic of Latvia and the Government of the Russian Federation on regulation of the resettlement process and protection of the rights of resettlers. Moscow, 2 June 1993

Entry into force: *27 February 1995 by the exchange of instruments of ratification, in accordance with article 18*

Authentic texts: *Latvian and Russian*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Latvia, 27 January 2005*

**Lettonie
et
Fédération de Russie**

Accord entre le Gouvernement de la République de Lettonie et le Gouvernement de la Fédération de Russie relatif au règlement du processus de réinstallation et à la protection des droits des rapatriés. Moscou, 2 juin 1993

Entrée en vigueur : *27 février 1995 par échange des instruments de ratification, conformément à l'article 18*

Textes authentiques : *letton et russe*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Lettonie, 27 janvier 2005*

[LATVIAN TEXT — TEXTE LETTON]

**Latvijas Republikas Valdības un
Krievijas Federācijas Valdības**

V I E N O Š A N Ā S

**par pārceļošanas procesu regulēšanu un
pārceļotāju tiesību aizsardzību**

Latvijas Republikas Valdība un Krievijas Federācijas Valdība (turpmāk tekstā - "Puses"),

vadoties pēc principiem, kurus ietver ANO pamatdokumenti par cilvēka tiesībām, Helsinku apspriedes nobeiguma akta nosacījumi, kā arī Apspriedes dokumenti par drošību un sadarbību Eiropā,

ticoties regulēt pārceļšanās procesus personām,

ievērojot to brīvprātīgo vēlēšanos, kā arī noteikt savstarpējos pienākumus un atbildību abām Pusēm palīdzības sniegšanā pārceļotājiem,

vienojās par sekojošo:

1. s a d a ļ a

Nosacījumi un pielietojuma sfēra

1. pants

Ši vienošanās tiek attiecināta uz personām, kuras pārceļas no Latvijas Republikas uz Krievijas Federāciju un no Krievijas Federācijas uz Latvijas Republiku.

2. pants

Šīs vienošanās tekstā lietotie termini jāsaprot sekojoši:

"Pārceļotājs" - persona, kura brīvprātīgi pamet savu pastāvīgās mītnes valsti un pārceļas uz pastāvīgu dzīvesvietu otras valsts teritorijā.

Persona, kura brīvprātīgi pārceļas no Krievijas Federācijas uz savu Dzimteni, uz Latvijas Republiku - savas pilsonības vai etniskās izcelsmes valsti, ir repatriants.

Ar terminu "pārceļotāja (repatrianta) ģimenes locekļi" tiek atzīti laulātais (laulātā), vecāki, bērni, kā arī ar pārceļotāju kopā dzīvojošie radnieki, kuriem ir kopīga saimniecība, darba nespējīgā, aprūpējamā.

"Izbraukšanas valsts" - iepriekšējās pastāvīgās mītnes valsts.

"Iebraukšanas valsts" - jaunās pastāvīgās mītnes valsts.

3. pants

Šī vienošanās nav attiecināma uz:

- a) bēgļiem;
- b) strādājošiem - migrantiem un jūrmiekiem;
- c) personām, kuras sodītas par noziegumiem un atrodas ieslodzījuma vietās;
- d) personām, kuru izbraukšana skar valsts drošības intereses pastāvīgajā dzīvesvietā, līdz brīdim, kad darbību izbeidz izbraukšanu ierobežojošie apstākļi;
- e) personām, kuru izbraukšana atlikta, kamēr nav nokārtoti mantiskie pienākumi, kuri skar katras Puses valsts, sabiedriskās vai citas organizācijas un iestādes, privātpersonas;
- f) personām, kuras atrodas valsts teritorijā uz laiku sakarā ar mācībām, privātiem vai lietišķiem braucieniem.

4. pants

Atļauju uz pārcelšanos pārceļotājiem piešķir iebraukšanas valsts saskaņā ar starptautisko tiesību normām un nacionālo likumdošanu.

2. s a d a ļ a

Pārceļotāju un viņu ģimenes locekļu tiesības un pienākumi

5. pants

Pārceļotājiem un viņu ģimenes locekļiem ir tiesības uz brīvu un bezmaksas sekojošas informācijas saņemšanu no Pušu migrācijas dienestiem:

- a) par šīs vienošanās tekstu un saturu;
- b) par pārcelšanās notikumiem;
- c) par tiesībām un pienākumiem, kuri tiem jāievēro valstī, kuru tie izvēlējušies pastāvīgai dzīvei;
- d) par noteikumiem apmaksātas nodarbošanās iegūšanai, izglītības

iegūšanas iespējām, par profesionālo sagatavošanu, pārkvalifikāciju, profesionālo orientāciju, kā arī citiem dzīves apstākļiem (dabas un klimatiskajiem, dzīvokļu un sadzīves, sociālajiem, kultūras u.c.) valstī, kuru tie izvēlējušies par pastāvīgo dzīves vietu.

6. pants

Pārceļotājiem un viņu ģimenes locekļiem ir tiesības:

a) izvest no izbraukšanas valsts visu līdz izbraukšanai pieteikto kustamo un nekustamo īpašumu, kurš atrodas to personīgajā īpašumā, ņemot vērā ierobežojumus, kuri attiecināmi uz kultūras vērtību izvešanu saskaņā ar iekšējo izbraukšanas valsts likumdošanu un atzītas par nacionālo bagātību;

b) pārdot vai citādi rīkoties ar mantu, kura ir viņu personīgais īpašums, un izvest iegūtos naudas līdzekļus pietiektajā kārtībā;

c) pārskaitīt naudas noguldījumus un aktīvus, kuri izvietoti izbraukšanas valsts banku iestādēs uz izbraukšanas valsts banku iestādēm;

d) atstāt izbraukšanas valsts teritorijā viņiem piederošo kustamo un nekustamo īpašumu, naudas noguldījumus un aktīvus, īstenot attiecībā uz ticamību pārvaldīšanas, izmantošanas un rīkojuma tiesības.

Kustamais un nekustamais īpašums nevar tikt atsavināts, pamatojoties uz to, ka tā īpašnieks ir persona, kura pastāvīgi dzīvo ārpus valsts teritorijas vai nav izbraukšanas valsts pilsonis.

7. pants

Puses atzīst pārceļotāju - dzīvokļu, dzīvokļu celtniecības, vasarnīcu, garāžu celtniecības kooperatīvu, dārzu un dārzenkopības sabiedrības vai cita kooperatīva biedru, kuri pilnībā nomaksājuši savu paju iemaksu par dzīvokli, vasarnīcu, dārza māju, garāžu, citām telpām vai būvēm, kuras nodotas viņu lietošanā - tiesības uz šo īpašumu.

Mājas, vasarnīcas, dārza mājas vai citas būves pārdošanas vai nodošanas gadījumā citai juridiskai vai fiziskai personai, īpašuma tiesības pilnā apjomā pāriet jaunajam īpašniekam.

Pārceļotājiem tiek dotas tiesības priekšlaicīgi izmaksāt paju iemaksas par lietošanā nodoto īpašumu.

Krievijas Puse veicinās valsts un municipālā dzīvojamā fonda dzīvojamās

platības privatizāciju pārceļotājiem, kuri saņēmuši pārceļšanās atļauju.

Latvijas Puse dod pārceļotājiem tiesības pārdot ieņemamo dzīvojamo platību, kā arī dzīvojamās platības īres tiesības un rekomendē pašvaldībām organizēt minētās dzīvojamās platības pārdošanu izsolē. Pie kam daļu iegūtās summas, bet ne vairāk kā 10 % no sākotnējās vērtības, paliek izsoles organizētāju rīcībā, pārējā summa tiek nodota pārceļotāja rīcībā bez aplikšanas ar nodokli. Sākotnējo vērtību nosaka izsoles dalībnieki. Pārceļotājam ir tiesības rīkoties ar savu dzīvojamo platību arī citā veidā, kas atbilst Latvijas Republikas likumdošanai.

Puses neliek šķēršļus dzīvojamās platības maiņai starp pārceļotājiem, kura noteik saskaņā ar nacionālās likumdošanas noteikto kārtību.

Gadījumā, ja nav iespējama dzīvojamās platības realizācija pēc augstāk minētās kārtības, Puses uzskata par mērķtiecīgu izveidot speciālu migrācijas fondu, ar kura palīdzību pārceļotājs var realizēt savu dzīvojamo platību.

8. pants

Pārceļotāji pilnā apjomā veic īpašuma pārvaldīšanu, lietošanu un rīkojas ar to.

Gadījumā, ja nacionālā likumdošana paredz citu kārtību, spēkā ir šīs vienošanās normas.

Civiltiesiskie strīdi attiecībā uz īpašumu, kurš atrodas izbaukšanas valsts teritorijā starp pārceļotājiem un viņu ģimenes locekļiem no vienas puses un ieinteresētajām personām no otras puses, atrisināmi tiesas kārtībā izbaukšanas valsts teritorijā saskaņā ar tās likumdošanu un šo vienošanos.

Iebaukšanas valsts kompetentā vara atzīst spēkā stājušos izbaucēja valsts lēmumus par minētajiem strīdiem, ar mērķi tos izpildīt iebaukšanas valsts teritorijā.

3. s a d a ļ a

Pārceļotāju un viņu ģimenes locekļu tiesību aizsardzība

9. pants

Puses savā teritorijā nodrošina pārceļotāju un viņu ģimenes locekļu aizsardzību pret jebkādam izpausmēm vardarbības, draudu vai iebaidīšanas

formām, kā arī pēc dzimuma, rases, valodas, reliģijas un politiskās pārliecības vai citādu uzskatu, nacionālās, etniskās vai sociālās izcelsmes, mantiskā vai ģimenes stāvokļa pazīmēm, kā no valsts amatpersonu, tā arī privātpersonu, sabiedrisko un citu organizāciju puses.

10. pants

Puses nodrošina uz vienlīdzības pamata pārceļotāju un viņu ģimenes locekļu atbrīvošanu no muitas nodevām un ierobežojumiem lietu, mēbeļu un cita kustamā īpašuma ieviešanai un izvešanai, bet ne vairāk kā 3 vienībām vai komplektiem no katra nosaukuma, un vienam individuālā transporta līdzeklim.

Ja izvedamo priekšmetu daudzums pārsniedz izvešanai atļauto, tad tiek apmaksāta izvešanas nodeva saskaņā ar noteiktajiem preču izvešanas nodevu pagaidu tarifiem.

Izvedamie naudas līdzekļi un pārskaitāmie naudas noguldījumi un aktīvi tiek atbrīvoti no atskaitījumiem un nodevām, izņemot tos, kuri ir kā samaksa par pārskaitījuma pakalpojumiem.

Šī panta realizācijas noteikumi katru gadu tiek saskaņoti un noformēti ar protokolu.

4. s a d a ļ a

Apstākļu nodrošināšana pārceļotāju un viņu ģimenes locekļu tiesību realizācijai

11. pants

Katra Puse ir tiesīga ik gadu noteikt pārceļotāju iebraukšanas kvotu, saskaņā ar kuru pārceļotājiem un viņu ģimenes locekļiem izsniedz atļauju iebraukšanai valstī, kuru tie izvēlējušies pastāvīgai dzīvošanai. Kvotu apmērus valsts nosaka patstāvīgi.

Puses atzīst personu tiesības patstāvīgi pārcelties uz otras valsts teritoriju ārpus noteiktās kvotas. Uz personām, kuras pārceļas patstāvīgi, netiek attiecinātas šīs vienošanās priekšrocības.

12. pants

Pārceļošanas darbu koordināciju un šīs vienošanās ieviešanas kontroli Puses uzliek par pienākumu veikt:

Latvijas Republika - Latvijas Republikas Pilsonības un imigrācijas departamentam.

Krievijas Federācija - Krievijas Federālajam migrācijas dienestam;

13. pants

Puses var atvērt migrācijas dienestu pārstāvniecības attiecīgi Latvijas Republikā un Krievijas Federācijā.

Nepieciešamības gadījumā abu valstu teritorijā var tikt atvērtas Pušu Migrācijas dienestu pilnvarotas pārstāvniecības.

Migrācijas pārstāvniecības dienestu funkcijās var ietilpt:

a) pārceļošanas programmu realizācija;

b) pārceļotāju uzņemšanas iespēju ikgadējā saskaņošana un noteikšana starp abām Pusēm;

c) informācijas apmaiņa un savstarpējās konsultācijas;

ģ) informācijas sniegšana pārceļotājiem un viņu ģimenes locekļiem, kura paredzēta šīs vienošanās 5. pantā;

e) pārceļotāju un viņu ģimenes locekļu reģistrācija un palīdzības sniegšana tiem, lai veiktu nepieciešamās formalitātes un procedūras, kuras saistītas ar izbraukšanu un iebrukšanu;

14. pants

Pārceļotāju un viņu ģimenes locekļu sociālās nodrošināšanas tiesību realizācijas kārtību regulē atsevišķa vienošanās.

5. s a d a ļ a

Nobeiguma noteikumi

15. pants

Puses pēc savstarpējas vienošanās var papildināt un izmainīt šīs vienošanās tekstu kārtībā, kādu nosaka Puses.

16. pants

Jautājumus, kuri saistīti ar šīs vienošanās pielietošanu, Puses pilnvaro izlemt 12. un 13. pantā minētās organizācijas. Problēmas, kuras nevar atrisināt minētās organizācijas, tiek nodotas pēc Pušu lūguma, izlemšanai starpvalstu komisijai, kuru Puses izveido uz paritātes principiem.

17. pants

Šī vienošanās jāraticē kārtībā, kādu paredz Pušu likumdošana un jāpublicē Pušu masu informācijas līdzekļos.

18. pants

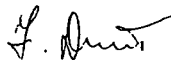
Šī Vienošanās stājas spēkā ratifikācijas aktu apmaiņas dienā un ir spēkā 5 gadus. Puses ir tiesīgas pagarināt šīs Vienošanās darbības laiku pēc savstarpējas vienošanās.

Vienošanās sastādīta divos eksemplāros, latviešu un krievu valodā, pie kām abi teksti ir ar vienādu spēku.

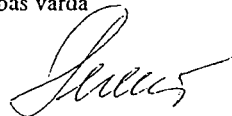
2. jūnijā

Moskva, 1993. gada

Latvijas Republikas
Valdības vārdā

Krievijas Federācijas
Valdības vārdā

[RUSSIAN TEXT — TEXTE RUSSE]

СОГЛАШЕНИЕ

между Правительством Латвийской Республики и Правительством Российской Федерации о регулировании процесса переселения и защите прав переселенцев

Правительство Латвийской Республики и Правительство Российской Федерации, в дальнейшем именуемые "Стороны",

руководствуясь принципами, содержащимися в основных документах ООН по правам человека, положениями Хельсинского Заключительного акта, а также документами Совещания по безопасности и сотрудничеству в Европе,

исходя из стремления регулировать процессы переселения лиц, учитывая их добровольное желание, а также определить взаимные обязательства и ответственность Сторон по оказанию помощи переселенцам,

согласились о нижеследующем:

Часть 1

Определения и сфера применения.

Статья 1

Настоящее Соглашение распространяется на лиц, переселяющихся из Латвийской Республики в Российскую Федерацию, и из Российской Федерации в Латвийскую Республику,

Статья 2

Использованные в настоящем Соглашении термины понимаются следующим образом:

"Переселенцем" является лицо, добровольно покидающее государство своего постоянного проживания и переезжающее на постоянное место жительства на территорию другого государства.

Лицо, добровольно переселяющееся из Российской Федерации на свою родину в Латвийскую Республику – государство своего гражданства или этнического происхождения является репатриантом.

Под термином "члены семьи переселенца" признаются супруга (супруг), родители, дети, а также проживающие совместно с переселенцем и ведущие общее хозяйство другие родственники, нетрудоспособные иждивенцы.

"Государство выезда" – государство прежнего постоянного проживания.

"Государство въезда" – государство нового постоянного проживания.

Статья 3

Настоящее Соглашение не применяется к:

- а) беженцам;
- б) трудящимся – мигрантам и морякам;
- в) лицам, осужденным за совершение преступлений и находящимся в местах лишения свободы;
- г) лицам, выезд которых затрагивает интересы безопасности государства постоянного проживания до прекращения действия обстоятельств, препятствующих выезду;
- д) лицам, выезд которых отложен до исполнения ими имущественных обязательств, с которыми связаны интересы Сторон, государственных, кооперативных, общественных или иных организаций и учреждений, частных лиц;
- е) лицам, временно находящимся на территории государства в связи с учебой, частными и деловыми поездками.

Статья 4

Разрешение на переезд предоставляется переселенцам государством въезда в соответствии с международно-правовыми нормами и национальным законодательством.

Часть 2

Права и обязанности переселенцев и членов их семей

Статья 5

Переселенцы и члены их семей имеют право на свободное и бесплатное получение от национальных миграционных служб следующей информации:

- а) о содержании и тексте настоящего Соглашения;
- б) об условиях переселения;
- в) о правах и обязанностях, которые они должны соблюдать в государстве, избранном для постоянного проживания;
- г) об условиях получения оплачиваемой деятельности, возможности получения образования, профессиональной подготовки, переподготовки, профориентации, а также иных условиях проживания (природно-климатических, жилищно-бытовых, социально-культурных и других) в государстве, избранном для постоянного проживания.

Статья 6

Переселенцы и члены их семей имеют право:

- а) вывезти из государства въезда все заявленное до въезда движимое имущество, находящееся в их личной собственности, с учетом ограничений, относящихся к вывозу культурных ценностей, признаваемых в соответствии с внутренним законодательством государства въезда его национальным достоянием;
- б) продать или иначе распорядиться имуществом, являющимся их личной собственностью, и вывезти полученные денежные средства в заявленном порядке;

в) переводить денежные вклады и активы, размещенные в банковских учреждениях государства выезда в банковские учреждения государства въезда;

г) оставлять на территории государства выезда принадлежащее им на правах собственности движимое и недвижимое имущество, денежные вклады и активы, осуществлять в их отношении право владения, пользования и распоряжения.

Движимое и недвижимое имущество не может быть отчуждено властями государства выезда на основании того, что его собственником является лицо, постоянно проживающее за пределами государства или не являющееся гражданином государства выезда.

Статья 7

Стороны признают за переселенцами - членами жилищного, жилищно-строительного, дачного, гаражно-строительного кооперативов, садово-огороднического товарищества или другого кооператива, полностью внесшими свой паевой взнос за квартиру, дачу, садовый дом, гараж, иное помещение или строение, предоставленное им в пользование, право собственности на это имущество.

В случае продажи или передачи дома, дачи, садового домика или другого строения другому физическому или юридическому лицу, право собственности переходит в полном объеме новому владельцу.

Переселенцам предоставляется право досрочно выплатить паевой взнос за имущество, предоставленное в пользование.

Российская Сторона будет содействовать в приватизации жилья из государственного и муниципального жилищного фонда переселенцам, получившим разрешение на переезд.

Латвийская Сторона предоставляет переселенцам право продажи занимаемого жилья, а также права на найм жилой площади и рекомендует органам самоуправления организовать аукционы по продаже указанного жилья. При этом часть вырученной суммы, но не более 10 % от начальной стоимости остается в распоряжении организаторов аукциона, остальная сумма передается в распоряжение переселенцам без обложения налогами. Первоначальная стоимость определяется участниками аукциона. Переселенцы имеют право

распорядиться своей жилплощадью и другими способами, не противоречащими законодательству Латвийской Республики.

Стороны не препятствуют обмену жильем между переселенцами, совершаемому в соответствии с порядком, установленным национальным законодательством.

В случае невозможности реализации жилья выше указанными способами Стороны считают целесообразным создать специальный миграционный фонд, с помощью которого переселенец может реализовать свою жилплощадь.

Статья 8

Владение, пользование и распоряжение имуществом, находящимся в собственности переселенцев, осуществляется ими в полном объеме.

В случае, если национальное законодательство предусматривает иное, действуют нормы настоящего Соглашения.

Гражданско-правовые споры в отношении собственности, находящейся на территории государства въезда между переселенцами и членами их семей, с одной стороны, и заинтересованными лицами, с другой стороны, решаются в судебном порядке на территории государства въезда и в соответствии с его законодательством и настоящим Соглашением.

Компетентные власти государства въезда признают вступившие в законную силу решения судов государства въезда по указанным спорам, в том числе для целей исполнения на территории государства въезда.

Часть 3

Защита прав переселенцев и членов их семей

Статья 9

Стороны обеспечивают на своей территории защиту переселенцев и членов их семей от любых действий в форме насилия, угроз и запугивания, а также иных действий по признаку пола, расы, языка,

религии и убеждений, политических или иных взглядов, национального, этнического или социального происхождения, экономического, имущественного и семейного положения как со стороны государственных должностных лиц, так и со стороны частных лиц, групп, общественных объединений и других организаций.

Статья 10

Стороны обеспечивают на взаимной основе освобождение от таможенных пошлин переселенцев и членов их семей и ограничений на ввоз и вывоз вещей, мебели и другого движимого имущества, но не более 3 единиц или комплектов предметов каждого наименования, и одно транспортное средство индивидуального пользования.

Если количество вывозимых предметов превышает разрешенное к вывозу, уплачивается вывозная пошлина в соответствии с установленными временными тарифами вывозной пошлины на товары;

Вывозимые денежные средства и переводимые денежные вклады и активы освобождаются от сборов и пошлин, за исключением тех, которые представляют собой плату за услуги по переводу.

Порядок реализации положений настоящей статьи ежегодно согласовывается и оформляется протоколом.

Часть 4

Обеспечение условий для реализации прав переселенцев и членов их семей

Статья 11

Каждая из Сторон получает право ежегодно устанавливать переселенческую квоту, согласно которой переселенцам и членам их семей выдаются разрешения на въезд в государство, избранное для постоянного проживания. Размеры квот определяются государством самостоятельно.

Стороны признают право лиц самостоятельно переселиться на

территорию одного из государств, без учета переселенческих квот. На лиц, переселившихся самостоятельно, положения настоящего Соглашения не распространяются.

Статья 12

Координацию работ по переселению лиц и контроль за соблюдением настоящего Соглашения Стороны возлагают:

Латвийская Республика – на Департамент гражданства и иммиграции Латвийской Республики.

Российская Федерация – на Федеральную миграционную службу России;

Статья 13

Стороны могут открыть представительство миграционных служб соответственно в Латвийской Республике и Российской Федерации.

В случае необходимости на территории обоих государств могут быть открыты пункты уполномоченных представительств миграционных служб Сторон.

В функции представительств миграционных служб могут входить:

а) реализация программ переселения;

б) ежегодное определение и согласование возможностей Сторон по приему переселенцев. Согласование оформляется протоколом;

в) обмен информацией и взаимные консультации;

г) предоставление переселенцам и членам их семей информации, предусмотренной статьей 5 настоящего Соглашения;

д) регистрация, оказание помощи переселенцам и членам их семей в осуществлении требуемых формальностей и процедур, связанных с отъездом и переездом.

Статья 14

Порядок реализации прав на социальное обеспечение переселенцев и членов их семей регулируется отдельными соглашениями.

Часть 5
Заключительные положения

Статья 15

Стороны по взаимному соглашению могут дополнять или изменять текст настоящего Соглашения в порядке, установленном Сторонами.

Статья 16

Вопросы, связанные с применением настоящего Соглашения Стороны уполномачивают решать органы, указанные в статьях 12 и 13. Проблемы, неразрешенные этими органами передаются по просьбе одной из Сторон в межправительственную комиссию, создаваемую Сторонами на паритетных началах.

Статья 17

Настоящее Соглашение подлежит ратификации в порядке, предусмотренном законодательством Сторон и должно быть опубликовано в средствах массовой информации Сторон.

Статья 18

Настоящее Соглашение вступает в силу в день обмена ратификационными грамотами и действует в течение 5 лет. Стороны вправе продлить сроки действия Соглашения по взаимной договоренности.

Совершено в г. Москва "2" июня 1993 г. в двух экземплярах, каждый на латышском и русском языках, причем оба текста имеют одинаковую силу.

За Правительство
Латвийской Республики

За Правительство
Российской Федерации

[TRANSLATION -- TRADUCTION]

AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF
LATVIA AND THE GOVERNMENT OF THE RUSSIAN FEDERATION
ON REGULATION OF THE RESETTLEMENT PROCESS AND
PROTECTION OF THE RIGHTS OF RESETTLERS

The Government of the Republic of Latvia and the Government of the Russian Federation, hereinafter referred to as “the Parties”,

Guided by the principles set forth in the basic United Nations human rights instruments, the provisions of the Helsinki Final Act, and also the instruments of the Conference on Security and Cooperation in Europe,

Wishing to regulate the resettlement process,

Taking into account their freely expressed wishes, and also the need to define the mutual obligations of the Parties and their responsibility to assist resettlers,

Have agreed as follows:

PART 1. DEFINITIONS AND SPHERE OF APPLICATION

Article 1

This Agreement shall apply to persons who resettle from the Republic of Latvia to the Russian Federation, and from the Russian Federation to the Republic of Latvia.

Article 2

The following terms used in this Agreement shall have the following meanings:

“Resettlers” are persons who voluntarily leave the State of their permanent residence and move to a permanent place of residence in the territory of another State.

A person who voluntarily resettles from the Russian Federation to his homeland in the Republic of Latvia -- the State of his citizenship or ethnic origin -- is a repatriate.

The term “family members of a resettler” means the spouse, parents, children, and also other relatives who live with the resettler and maintain a common household, and disabled persons who are unable to work.

“State of departure” is the State of prior permanent residence.

“State of entry” is the State of new permanent residence.

Article 3

This Agreement shall not apply to:

- (a) Refugees;
- (b) Migrant workers and sailors;

- (c) Persons convicted of offences and serving time in detention centres;
- (d) Persons whose departure affects the security interests of the State of permanent residence, until the circumstances preventing their departure cease to apply;
- (e) Persons whose departure has been postponed until they fulfil financial obligations involving the interests of the Parties, State, cooperative, public or other organizations and institutions, or private persons;
- (f) Persons who are temporarily visiting the territory of a State for study or for private or business travel.

Article 4

Authorization to move shall be granted to resettlers by the State of entry in accordance with international legal norms and national legislation.

PART 2. RIGHTS AND OBLIGATIONS OF RESETTLERS AND THEIR FAMILY MEMBERS

Article 5

Resettlers and their family members shall have the right to receive from the national migration services, without hindrance and free of charge, information on:

- (a) The content and text of this Agreement;
- (b) The conditions of resettlement;
- (c) The rights and obligations applicable to them in the State chosen for permanent residence;
- (d) The conditions for obtaining paid employment, the possibilities of access to education, vocational training, retraining and vocational guidance, and also other conditions of residence (environmental/climate, housing/community, sociocultural and other) in the State chosen for permanent residence.

Article 6

Resettlers and their family members shall have the right:

- (a) To take out of the State of departure all movable property in their personal possession which has been declared before departure, taking into account the restrictions on the removal of cultural artefacts recognized as part of the national heritage under the domestic legislation of the State of departure;
- (b) To sell or otherwise dispose of property which is in their personal possession, and to take out funds which have been duly declared;
- (c) To transfer financial deposits and assets held in banking institutions of the State of departure to banking institutions of the State of entry;
- (d) To leave in the territory of the State of departure titles to ownership of movable and immovable property, financial holdings and assets, and to exercise rights of ownership, use and disposal in relation to them.

Movable and immovable property cannot be confiscated by the authorities of the State of departure on the grounds that its owner is a person who permanently resides outside the State or is not a national of the State of departure.

Article 7

The Parties shall recognize the rights of ownership of resettlers who are members of housing, building, summer house or garage cooperatives, garden and allotment communities or other cooperatives who have made all their contributions to the apartment, summer house, garden shed, garage or other place or structure made available to them.

In the event of the sale or transfer of a house, summer house, garden shed or other structure to another individual or legal entity, the right of ownership shall pass in full to the new owner.

Resettlers shall be granted the right to pay their contributions in advance for property made available to them.

The Russian Federation shall assist in the privatization of housing from State and municipal housing stock for resettlers who have received authorization to move.

The Republic of Latvia shall grant resettlers the right to sell their housing and also to rent out accommodation, and recommends that private associations should organize auctions to sell such housing. A proportion of the profits, not exceeding 10 per cent of the initial value, shall be made available to the resettlers tax free. The initial value shall be determined by the participants in the auction. Resettlers shall have the right to dispose of their housing by other methods which do not conflict with the legislation of the Republic of Latvia.

The Parties shall not prevent the exchange of housing between resettlers under the procedure established by national legislation.

In the event that it is impossible to sell housing by the methods indicated above, the Parties believe that it is advisable to establish a special migration fund, through which a resettler would be able to sell his housing.

Article 8

Resettlers shall be entitled to full ownership, use and disposal of property in their possession.

In the event that national legislation provides otherwise, the provisions of this Agreement shall apply.

Civil disputes in relation to property in the territory of the State of departure between resettlers and their family members, on the one hand, and interested parties, on the other, shall be resolved at the judicial level in the territory of the State of departure and in accordance with its legislation and with this Agreement.

The competent authorities of the State of entry shall recognize decisions on such disputes by courts of the State of departure which have entered into force, including decisions for the purposes of implementation in the territory of the State of entry.

PART 3. PROTECTION OF THE RIGHTS OF RESETTLERS AND THEIR FAMILY MEMBERS

Article 9

The Parties shall ensure in their territory protection of resettlers and their family members from all forms of violence, threats and intimidation, and also other actions carried out on the basis of gender, race, language, religion and convictions, political or other views, national, ethnic or social origin, or economic, financial and family situation, both on the part of State officials, and on the part of private individuals, groups, public associations and other organizations.

Article 10

The Parties shall ensure, on a reciprocal basis, exemption from customs duties for resettlers and their family members and from restrictions on the import and export of articles, furniture and other moveable property, but not more than three items or sets of items in each category, and one vehicle for personal use.

If the number of exported articles exceeds the amount authorized for export, export duty shall be paid in accordance with the temporary tariffs established for export duties on goods:

Exported funds and convertible financial deposits and assets shall be exempt from charges and duties, with the exception of those which constitute payment for remittance services.

The procedure for implementing the provisions of this article shall be agreed upon every year and formalized by a protocol.

PART 4. FACILITATING THE IMPLEMENTATION OF THE RIGHTS OF
RESETTLERS AND THEIR FAMILY MEMBERS

Article 11

Each Party shall be entitled every year to establish a resettlement quota, whereby resettlers and their family members are authorized to enter the State selected for permanent residence. The size of the quotas shall be determined by each State independently.

The Parties recognize the right of persons to resettle to the territory of one of the States independently, without regard for resettlement quotas. The provisions of this Agreement shall not apply to persons who have resettled independently.

Article 12

The coordination of resettlement operations and the monitoring of compliance with this Agreement shall be the responsibility of:

The Republic of Latvia -- the Citizenship and Immigration Department of the Republic of Latvia.

The Russian Federation -- the Federal Migration Service.

Article 13

The Parties may open migration offices in the Republic of Latvia and the Russian Federation respectively.

If necessary, authorized offices of the migration services of the Parties may be opened in the territory of both States.

The functions of migration offices may include:

- (a) The implementation of resettlement programmes;
- (b) Annual determination of and agreement on the Parties' capacities for accepting resettlers. Such agreement must be formalized in a protocol;
- (c) Exchange of information and mutual consultations;
- (d) Provision of the information envisaged under article 5 of this Agreement to resettlers and their family members;
- (e) Registration and provision of assistance to resettlers and their family members in completing the necessary formalities and procedures for departure and transfer.

Article 14

The procedure for the exercise of the social security rights of resettlers and their family members shall be governed by separate agreements.

PART 5. FINAL PROVISIONS

Article 15

The Parties may, by mutual agreement, supplement or amend the text of this Agreement under the procedure established by them.

Article 16

The Parties shall authorize the bodies indicated in articles 12 and 13 to resolve questions associated with the application of this Agreement. Problems which are not resolved by these bodies shall, at the request of one of the Parties, be submitted to an intergovernmental commission established by the Parties on an equal basis.

Article 17

This Agreement is subject to ratification under the procedure envisaged in the legislation of the Parties and must be published in the information media of the Parties.

Article 18

This Agreement shall enter into force on the date of exchange of instruments of ratification and shall remain in force for five years. The Parties may extend the period of operation of the Agreement by mutual consent.

Done in Moscow on 2 June 1993, in duplicate in the Latvian and Russian languages, both texts being equally authentic.

For the Government of the Republic of Latvia:

[ILLEGIBLE -- ILLISIBLE]

For the Government of the Russian Federation:

[ILLEGIBLE -- ILLISIBLE]

[TRANSLATION -- TRADUCTION]

ACCORD ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE
LETTONIE ET LE GOUVERNEMENT DE LA FÉDÉRATION DE RUSSIE
RELATIF AU RÈGLEMENT DU PROCESSUS DE RÉINSTALLATION ET
À LA PROTECTION DES DROITS DES RAPATRIÉS

Le Gouvernement de la République de Lettonie et le Gouvernement de la Fédération de Russie, ci-après dénommés “les Parties”,

Guidés par les principes énoncés dans les instruments fondamentaux des droits de l'homme des Nations Unies, les dispositions de l'Acte final d'Helsinki ainsi que les instruments de la Conférence sur la sécurité et la coopération en Europe,

Désireux de réguler le processus de réinstallation,

Tenant compte des souhaits qu'elles ont librement exprimés, ainsi que de la nécessité de définir les obligations mutuelles des Parties et la responsabilité qui leur incombe d'aider les rapatriés,

Sont convenus de ce qui suit :

TITRE I. DÉFINITIONS ET CHAMP D'APPLICATION

Article premier

Le présent Accord s'applique aux personnes qui se réinstallent de République de Lettonie en Fédération de Russie et de Fédération de Russie en République de Lettonie.

Article 2

Aux fins du présent Accord, les termes et expressions suivantes s'entendent comme suit :

Le terme “rapatriés” désigne les personnes qui quittent de leur plein gré leur résidence permanente et s'installent dans un lieu permanent de résidence sur le territoire d'un autre Etat.

Une personne venant de Fédération de Russie qui se réinstalle de son plein gré dans son pays d'origine, en République de Lettonie - Etat de sa citoyenneté ou de son origine ethnique-, est un rapatrié.

L'expression “membres de la famille d'un rapatrié” désigne le conjoint, les parents, les enfants et également les autres parents qui vivent avec le rapatrié et font avec lui ménage commun, ainsi que les handicapés incapables de travailler.

L'expression “Etat de départ” désigne l'Etat de résidence permanente antérieur.

L'expression “Etat d'entrée” désigne l'Etat où l'intéressé a sa nouvelle résidence permanente.

Article 3

Le présent Accord ne s'applique pas aux :

- a) réfugiés;
- b) travailleurs migrants et marins;
- c) personnes condamnées pour des délits et qui purgent leur peine dans des centres de détention;
- d) personnes dont le départ porte atteinte aux intérêts en matière de sécurité de l'Etat de résidence permanente, jusqu'à ce que les circonstances s'opposant à leur départ ne jouent plus;
- e) personnes dont le départ a été différé jusqu'à ce qu'elles remplissent des obligations financières mettant en jeu les intérêts des Parties, de l'Etat, d'organisations et institutions coopératives, publiques ou autres, ou de particuliers;
- f) personnes qui séjournent à titre temporaire sur le territoire d'un Etat aux fins d'études, pour une visite privée ou pour un voyage d'affaires.

Article 4

L'autorisation de s'installer est accordée aux rapatriés par l'Etat d'entrée conformément aux normes juridiques internationales et à la législation nationale.

TITRE 2. DROITS ET OBLIGATIONS DES RAPATRIÉS ET DES MEMBRES DE LEUR FAMILLE

Article 5

Les rapatriés et les membres de leur famille ont le droit de recevoir, sans difficulté et à titre gracieux, des services nationaux de migration, des informations sur :

- a) le contenu et le texte du présent Accord;
- b) les conditions de réinstallation;
- c) les droits et obligations qui seront les leurs dans l'Etat qu'ils ont choisi pour y résider à titre permanent;
- d) les conditions régissant l'accès à un emploi rémunéré, les possibilités d'accès à l'éducation, à la formation professionnelle, au recyclage et à l'orientation professionnelle, ainsi que les autres conditions de résidence (en matière d'environnement/de climat, de logement/ de communauté, de possibilités socioculturelles et autres) dans l'Etat qu'ils ont choisi pour y résider à titre permanent.

Article 6

Les rapatriés et les membres de leur famille ont le droit :

- a) de sortir de l'Etat de départ tous les biens meubles en leur possession personnelle qui auront été déclarés avant le départ, compte tenu des restrictions frappant l'enlèvement des objets culturels reconnus faire partie de l'héritage national en vertu de la législation na-

tionale de l'Etat de départ;

b) de vendre ou disposer autrement des biens qui sont en leur possession personnelle et de sortir des fonds qui ont été dûment déclarés;

c) de transférer les avoirs et fonds financiers détenus dans les institutions bancaires de l'Etat de départ dans les institutions bancaires de l'Etat d'entrée;

d) de laisser dans le territoire de l'Etat de départ les titres de propriété de leurs biens meubles et immeubles et de leurs avoirs financiers, et d'exercer les droits de propriété, d'usage et de disposition à leur égard.

Les biens meubles et immeubles ne peuvent être confisqués par les autorités de l'Etat de départ au motif que leur propriétaire est une personne qui réside à titre permanent en dehors de cet Etat ou qui n'est pas un national de l'Etat de départ.

Article 7

Les Parties reconnaissent les droits de propriété des rapatriés membres de logements, bâtiments, pavillons ou garages coopératifs, de jardins et lotissements communautaires ou autres formes de coopérative qui ont acquitté toutes les contributions dues au titre de l'appartement, du pavillon, de la resserre, du garage ou autre lieu ou structure mis à leur disposition.

En cas de vente ou transfert d'une maison, d'un pavillon, d'une resserre ou autre structure à un autre particulier ou personne juridique, le droit de propriété passe en totalité au nouveau propriétaire.

Les rapatriés ont le droit d'acquitter à l'avance leur contribution pour les biens mis à leur disposition.

La Fédération de Russie aide à la privatisation des logements appartenant au stock de l'Etat ou des municipalités à l'intention des rapatriés qui ont reçu l'autorisation de s'installer.

La République de Lettonie accorde aux rapatriés le droit de vendre leur logement, et d'en louer un, et recommande aux associations privées d'organiser des enchères pour la vente de ces logements. Un pourcentage des bénéfices, ne dépassant pas 10 % de la valeur initiale, est mis à la disposition des rapatriés libre d'impôt. La valeur initiale est déterminée par les participants aux enchères. Les rapatriés ont le droit de disposer de leur logement par d'autres moyens qui ne soient pas en contradiction avec la législation de la République de Lettonie.

Les Parties ne font pas obstacle aux échanges de logements entre rapatriés conformément à la procédure fixée par la législation nationale.

Pour le cas où les logements ne pourraient être vendus par les méthodes indiquées ci-dessus, les Parties jugent souhaitable d'établir un fonds spécial de migration, par l'intermédiaire duquel les rapatriés pourraient vendre leur logement.

Article 8

Les rapatriés ont la pleine propriété des biens en leur possession, ainsi que le droit d'en

user et d'en disposer.

Au cas où la législation nationale comporterait d'autres dispositions, celles du présent Accord sont applicables.

Les litiges civils portant sur des biens situés sur le territoire de l'Etat de départ entre les rapatriés et les membres de leur famille d'une part, et des parties intéressées de l'autre, sont résolus par voie judiciaire sur le territoire de l'Etat de départ, conformément à sa législation et aux dispositions du présent Accord.

Les autorités compétentes de l'Etat d'entrée reconnaissent les décisions exécutoires rendues au sujet de tels litiges par les tribunaux de l'Etat de départ, y compris celles qui doivent être appliquées sur le territoire de l'Etat d'entrée.

TITRE 3. PROTECTION DES DROITS DES RAPATRIÉS ET DES MEMBRES DE LEUR FAMILLE

Article 9

Les Parties veillent à la protection sur leur territoire des rapatriés et des membres de leur famille contre toute forme de violence, de menace et d'intimidation, ainsi que contre toutes autres actions menées à raison du sexe, de la race, de la langue, de la religion et des convictions des intéressés, de leurs opinions politiques ou autres, de leur origine nationale, ethnique ou sociale ou de leur situation économique, financière et familiale, qu'elles émanent de fonctionnaires de l'Etat ou de particuliers, de groupes, d'associations publiques ou d'autres organisations.

Article 10

Les Parties garantissent, sur une base de réciprocité, l'exonération des droits de douane aux rapatriés et aux membres de leur famille, ainsi que l'exemption de toute restriction à l'importation et à l'exportation d'articles, meubles et autres biens meubles, à hauteur toutefois de trois articles ou jeux d'articles dans chaque catégorie au plus et d'un véhicule pour leur usage personnel.

Si le nombre des articles exportés dépasse celui autorisé aux fins de l'exportation, un droit d'exportation doit être acquitté, conformément au tarif temporaire établi en matière de droit à l'exportation sur les marchandises.

Les fonds exportés et les dépôts et avoirs financiers convertibles sont exonérés de droits et taxes, à l'exception de ceux représentant le paiement de services rendus.

La procédure d'application des dispositions du présent article est arrêtée d'un commun accord chaque année et officialisée par un protocole.

TITRE 4. MESURES TENDANT À FACILITER L'APPLICATION DES DROITS DES RAPATRIÉS ET DES MEMBRES DE LEUR FAMILLE

Article 11

Chaque Partie peut établir chaque année un quota de réinstallation fixant le nombre des rapatriés et des membres de leur famille autorisés à entrer dans l'Etat qu'ils ont choisi à titre de résidence permanente. La taille de ce quota est arrêtée par chaque Etat de manière indépendante.

Les Parties reconnaissent le droit qu'ont les personnes de se réinstaller sur le territoire de l'un des Etats de manière indépendante, sans égard aux quotas de réinstallation. Les dispositions du présent Accord ne s'appliquent pas aux personnes qui se sont réinstallées à titre indépendant.

Article 12

La coordination des opérations de rapatriement et le suivi et le contrôle de l'application des dispositions du présent Accord incombent :

En République de Lettonie, au Département de citoyenneté et d'immigration de la République de Lettonie.

Dans la Fédération de Russie, au Service fédéral de migration.

Article 13

Les Parties peuvent ouvrir des bureaux de migration en République de Lettonie et dans la Fédération de Russie respectivement.

Si besoin est, des bureaux agréés des services de migration des Parties peuvent être ouverts sur les territoires des deux Etats.

Les bureaux de migration ont notamment pour fonction :

- a) la mise en oeuvre des programmes de réinstallation;
- b) la fixation annuelle, en fonction de leur capacité d'absorption, du nombre de rapatriés que les Parties sont disposées à accepter avec l'assentiment de ces dernières. Leur accord doit être officialisé dans un protocole;
- c) un échange d'information et des consultations mutuelles;
- d) la fourniture des informations visées à l'article 5 du présent Accord aux rapatriés et aux membres de leurs familles;
- e) l'immatriculation des rapatriés et des membres de leur famille et l'octroi à ceux-ci d'une assistance pour mener à bien les formalités et procédures nécessaires de départ et de transfert.

Article 14

La procédure relative à l'exercice des droits en matière de sécurité sociale des rapatriés et des membres de leur famille sera régie par des accords distincts.

TITRE 5. DISPOSITIONS FINALES

Article 15

Les Parties peuvent, d'un commun accord, compléter ou amender le texte du présent Accord, conformément à la procédure établie par elles.

Article 16

Les Parties autorisent les organismes visés aux articles 12 et 13 à résoudre les questions liées à l'application du présent Accord. Les problèmes qui ne seraient pas résolus par ces organismes seront, à la demande de l'une des Parties, soumis à une commission intergouvernementale établie par les Parties sur une base paritaire.

Article 17

Le présent Accord est soumis à ratification, conformément à la procédure prévue par la législation des Parties et doit être publié dans les moyens d'information des Parties.

Article 18

Le présent Accord entrera en vigueur à la date d'échange des instruments de ratification et le demeurera pendant cinq ans. Les Parties peuvent étendre la période de validité de l'Accord par consentement mutuel.

Fait à Moscou, le 2 juin 1993, en deux exemplaires, en langues lettone et russe, les deux textes faisant également foi.

Pour le Gouvernement de la République de Lettonie :

[ILLEGIBLE -- ILLISIBLE]

Pour le Gouvernement de la Fédération de Russie :

[ILLEGIBLE -- ILLISIBLE]

